

[Socialministeren.]

sikringslovens § 51 blev forhøjet, og at dageantallet i § 52 blev udvidet. Det, jeg derfor har forstået at hr. Chr. Madsen er interesseret i, er spørgsmålet om sygeforsikringslovens lønarbejderdagpenge. Om dette spørgsmål havde jeg anledning til her i tinget den 3. april d. å. at give en redegørelse, og det, jeg kan sige i dag, må derfor i alt væsentligt blive gentagelser, men i mit svar ligger jo også delvis et svar på det andet spørgsmål, som hr. Chr. Madsen nu drager frem i dag.

Som jeg sagde dengang, arbejdes der i socialministeriet med spørgsmålet om allerede på kortere sigt at få gennemført en større harmonisering af korttidsydelseerne ved sygdom, arbejdsløshed og arbejdsulykke. Dette vil i første række indebære, at der netop må ske en forhøjelse af sygedagpengene, og det må samtidig overvejes at indføre regler om en automatisk regulering på grundlag af lønudviklingen. Det vil også være nærliggende at forlænge hjælpens varighed — og heri ligger altså svaret på det tillægsspørgsmål, der rejses i dag — eventuelt fra et halvt til et helt år, som er det normale maksimum ved dagpengene inden for ulykkesforsikringen. Men jeg vil gerne samtidig pege på, at der også kan blive tale om andre forbedringer, f. eks. nedsættelse af karenstiden og indførelse af en fælles sats.

Jeg har givet udtryk for, at det antagelig vil være muligt at gennemføre sådanne forbedringer af sygedagpengene uden at skulle afvente resultatet af det mere langsigtede reformarbejde, som der arbejdes med i socialreformkommissionen, men jeg må understrege, hvad jeg også gjorde den 3. april, at de ønskede forbedringer vil medføre en betydelig forøgelse af udgifterne, hvoraf $\frac{5}{6}$ efter sygeforsikringsloven skal bæres af arbejderne og arbejdsgiverne, mens resten betales af staten. Hvis dette indbyrdes forhold skal bevares, kan der måske blive tale om op imod en fordobling af det nuværende bidrag på henholdsvis $4\frac{1}{2}$ og 9 øre pr. arbejdstime, og det er derfor klart, at gennemførelse af disse forbedringer, hvor megen sympati man end har for dem, ikke kan ske, uden at man til bunds har undersøgt mulighederne for deres finansiering. Herom er det

nødvendigt at der forhandles med arbejdsmarkedets parter. Også spørgsmålet om statens tilskud må komme med ind i billedet, og i disse overvejelser må også indgå spørgsmålet om, i hvilket tempo forbedringerne skal ske, og hvad der i givet fald må have prioritet fremfor andre ting.

Vi er i socialministeriet endnu ikke færdig med overvejelserne af disse spørgsmål, og jeg kan derfor ikke nu give noget tilsagn om, hvornår der af regeringen vil blive fremsat lovforslag, og hvad det nærmere kommer til at gå ud på. Men i denne forbindelse må jeg have lov at minde om, at den sidste almindelige forhøjelse af dagpengesatserne er sket så sent som 1. oktober sidste år, og at satserne da blev forhøjet med godt 50 pct., hvilket blev gennemført med fuld tilslutning fra alle partier her i tinget.

Til slut vil jeg blot sige, at de forbedringer, hr. Chr. Madsen omtaler i sit spørgsmål, kun kan være tilstrækkelige på kortere sigt; på lidt længere sigt vil der nok være behov for, at ydelsen til den enkelte er nøjere afstemt efter den hidtidige indtægtsstørrelse. En ordning med individuelt afpassede dagpengeydelse inden for sygeforsikringen kræver dog omfattende administrative ændringer, som nok bør gennemføres i forbindelse med socialreformkommissionens arbejde.

Chr. Madsen: Jeg takker for svaret. Jeg kan forstå, at socialministeren og ministeriet arbejder med sagen og har en hel masse andre ting med inde i den forbindelse, og jeg fik også forståelsen af, at man var enig om, at der skulle gives erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under sygdom. Så det store spørgsmål er jo: hvad tid sker det? Nu siger ministeren, som man har sagt så ofte før, at det afhænger af socialreformkommissionens arbejde. Vi har været enige om, at denne socialreformkommission ikke skal hæmme lovgivningsarbejdet her i tinget, og jeg vil da henstille til socialministeren, at man i næste samling tager denne sag op i form af et konkret lovforslag. For det er jo klart, at når man forhøjer arbejdsløshedsunderstøttelserne, kommer sygedagpengene i et misforhold til de forhøjede arbejdsløshedsunderstøttelser osv. Der må